

uitspraak

RECHTBANK AMSTERDAM

Bestuursrecht

zaaknummer: AMS 13/6540

uitspraak van de enkelvoudige kamer van 16 juli 2014 in de zaak tussen

de vereniging Vereniging Beethovenstraat-Parnassusweg, te Amsterdam, eiseres
(gemachtigde: mr. F.C.S. Warendorf),

en

het algemeen bestuur van de bestuurscommissie van stadsdeel Zuid van de gemeente Amsterdam (voorheen: het dagelijks bestuur van Stadsdeel Zuid), verweerder
(gemachtigde: mr. A.J.A.P. Peters).

Als derde-partij heeft aan het geding deelgenomen: **de Besloten Vennootschap JCDecaux Nederland B.V.**, te Amsterdam, vergunninghoudster.

Procesverloop

Bij besluit van 28 november 2012 (het primaire besluit) heeft verweerder aan vergunninghoudster een omgevingsvergunning verleend voor het plaatsen van een reclamevitrine op de Parnassusweg te Amsterdam.

Bij besluit van 8 oktober 2013 (het bestreden besluit) heeft verweerder het bezwaar van eiseres ongegrond verklaard.

Eiseres heeft tegen het bestreden besluit beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 2 juni 2014.

Eiseres is vertegenwoordigd door T. Eernstman, bijgestaan door haar gemachtigde en door ir. R.P.C. Hendriks, adviseur ruimtelijke kwaliteit van Welstand en Monumenten Midden Nederland.

Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

Namens vergunninghoudster is niemand verschenen.

Overwegingen

1. Op 13 september 2012 heeft vergunninghoudster een omgevingsvergunning aangevraagd voor het plaatsen van een reclamevitrine op een middenstrook van de Parnassusweg nabij het Zuider Amstelkanaal te Amsterdam.
2. Bij het primaire besluit heeft verweerder de gevraagde omgevingsvergunning verleend, en daarbij afgeweken van het vigerende bestemmingsplan "Prinses Irenebuurt e.o".

3. Bij het bestreden besluit heeft verweerder, onder aanvulling van de motivering, het bezwaar van eiseres tegen het primaire besluit ongegrond verklaard. Verweerder is daarmee afgeweken van het advies van de bezwaarschriftencommissie van 9 juli 2013. Eiseres heeft tegen het bestreden besluit gemotiveerd beroep ingesteld.

4. In artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder a, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) is bepaald dat het verboden is om zonder omgevingsvergunning een project uit te voeren, voor zover dat geheel of gedeeltelijk bestaat uit

a. het bouwen van een bouwwerk;

b. (...)

c. het gebruiken van gronden of bouwwerken in strijd met het bestemmingsplan (...)
(...)

5. Een dergelijke vergunning wordt ingevolge artikel 2.10, eerste lid, van de Wabo, voor zover relevant, geweigerd indien (...) (c) sprake is van strijd met het bestemmingsplan. (d) niet wordt voldaan aan redelijke eisen van welstand (...).

6. Voor zover de aanvraag betrekking heeft op een activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder c, van de Wabo kan de omgevingsvergunning op grond van het bepaalde in artikel 2.12 eerste lid, van de Wabo, slechts worden verleend:

a. indien de activiteit in strijd is met het bestemmingsplan of de beheersverordening:

1. (...);

2. in de bij algemene maatregel van bestuur aangewezen gevallen, of

3. (...).

(...)

Op grond van artikel 2.12, derde lid, van de Wabo, kunnen bij of krachtens algemene maatregel van bestuur regels worden gesteld omtrent de inhoud van de ruimtelijke onderbouwing, als bedoeld in het eerste lid, onder a, onder 3.

7. Op grond van artikel 4 van Bijlage II van het Besluit omgevingsrecht (Bor) komen voor verlening van een omgevingsvergunning waarbij met toepassing van artikel 2.12, eerste lid, onder a, onder 2 van de Wabo van het bestemmingsplan of beheersverordening wordt afgeweken, in aanmerking:

(...)

3. een bouwwerk, geen gebouw zijnde, mits wordt voldaan aan de volgende eisen:

a. niet hoger dan 10 meter, en

b. de oppervlakte niet meer dan 50 m²;

(...)

Strijdigheid met het bestemmingsplan

8. De reclamevitrine is gelegen in een gebied waar het bestemmingsplan "Prinses Irenebuurt e.o." (het bestemmingsplan) van kracht is. De gronden waarop het bouwwerk is geprojecteerd, zijn ingevolge artikel 13, eerste lid, van het bestemmingsplan, bestemd voor "Verkeer en verblijfsruimte" en aangewezen voor: rijwegen, fiets- en voetpaden met inbegrip van bijbehorende ongebouwde parkeervoorzieningen en bermen, alsmede voor openbare ruimte en groen- en speelvoorzieningen. Tussen partijen is niet in geschil dat het bouwwerk in strijd is met artikel 13, eerste lid, van het bestemmingsplan, aangezien het niet ten dienste staat van de bestemming "Verkeer en verblijfsruimte".

9. Verweerder heeft toestemming verleend voor gebruik van de gronden in afwijking van de vigerende bestemming. De reclamezuil valt onder het bepaalde in artikel 4 van bijlage II van het Bor, aldus verweerder. In het bestreden besluit geeft hij aan dat derhalve, strikt genomen, het vereiste van een goede ruimtelijke ordening daarbij niet geldt. Echter, bij de belangenafweging dient uiteraard te blijken dat de afwijking van het bestemmingsplan niet in strijd komt met het belang van een goede ruimtelijke ordening. Van dergelijke strijd is hem niet gebleken.

10. Eiseres heeft zich in beroep op het standpunt gesteld dat verweerder ten onrechte afwijking van het bestemmingsplan toestaat, nu plaatsing van de reclamevitrine in strijd is met een goede ruimtelijke ordening. Er is bij de belangenafweging door verweerder onvoldoende rekening gehouden met de belangen van omwonenden. Ter zitting heeft eiseres zich op het standpunt gesteld dat ongeveer 46 appartementen direct zicht hebben op de te plaatsen reclamevitrine. Weliswaar onttrekken de aanwezige bomen voor een deel van de appartementen het zicht op het object, maar dit zijn loofbomen die in de winter hun blad verliezen. De reclamevitrine is volgens eiseres in strijd met het beleid van verweerder zoals neergelegd in het Kwaliteitsplan Zuideramstel 'Visie openbare ruimte' van augustus 2001 (het kwaliteitsplan), nu ten onrechte geen sprake is geweest van een inspraakprocedure voor omwonenden. Ook is de reclamevitrine een aantasting van de visuele aantrekkelijkheid van de openbare ruimte. Eiseres is voorts van mening dat niet met afwijking van het bestemmingsplan had mogen worden ingestemd, gelet op het ontbreken van een rapportage waaruit blijkt dat de reclamevitrine niet tot verkeershinder zal leiden.

11. De rechtbank overweegt als volgt. Niet in geschil is dat de reclamevitrine valt binnen de reikwijdte van artikel 4 van bijlage II van het Bor. Op grond daarvan dient voor het verlenen van de omgevingsvergunning voor de reclamevitrine in afwijking van het bestemmingsplan een belangenafweging te worden gemaakt door verweerder. De stelling dat daarbij onvoldoende rekening is gehouden met de belangen van omwonenden, in het bijzonder de bewoners met direct zicht op de reclamevitrine, volgt de rechtbank niet. Gelet op vaste jurisprudentie van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling) bestaat geen recht op een blijvend (vrij) uitzicht. De rechtbank concludeert verder dat eiseres onvoldoende concreet heeft onderbouwd dat de bewoners van appartementen met uitzicht op de reclamevitrine zodanige hinder zullen ondervinden door het object dat verweerder in redelijkheid niet het belang van vergunninghoudster had mogen laten prevaleren boven het belang van die omwonenden. Daarbij hecht de rechtbank voorts waarde aan de locatie van de reclamezuil in de middenberm en de afstand van de zuil tot de appartementen waar eiseres op doelt.

12. De stelling dat de toestemming voor afwijking van het bestemmingsplan strijdig is met het kwaliteitsplan, volgt de rechtbank evenmin. De rechtbank overweegt dat de ratio van de inspraak, als bedoeld in het kwaliteitsplan is gelegen in het meedenken door omwonenden over de visie en inrichting van de wijk, waarbij het met name draait om het feitelijk inrichten van de (onbebouwde) openbare ruimtes. De rechtbank leest in het kwaliteitsplan geen verplichting tot inspraak bij iedere individuele wijziging in de openbare ruimte. Of de reclamezuil de visuele aantrekkelijkheid van de openbare ruimte aantast is een kwestie van smaak, waar de rechtbank niet in treedt. Een belangenafweging op dit punt in het kader van het kwaliteitsplan is niet aan de orde. Daarnaast overweegt de rechtbank nog dat voor omwonenden de bezwaarprocedure openstond. Daarmee is hen een mogelijkheid geboden hun persoonlijke, individuele belangen met betrekking tot de inrichting van de openbare ruimte aan de orde te stellen. De rechtbank stelt vast dat geen van de door eiseres geduide

omwonenden aanleiding heeft gezien om van die mogelijkheid gebruik te maken.

13. Met betrekking tot het gestelde ontbreken van een rapport ten aanzien van de verkeersveiligheid, overweegt de rechtbank het volgende. Verweerder heeft de situatie ter plaatse voorgelegd aan zijn eigen verkeersdeskundige. Deze is van oordeel dat er vanuit oogpunt van verkeersveiligheid geen bezwaar bestaat tegen de situering van de reclamevitrine op deze locatie. Eiseres heeft geen tegenrapportage overgelegd waaruit een ander beeld naar voren komt. De enkele niet onderbouwde aanname van eiseres dat de reclamevitrine de verkeersdeelnemers zal afleiden, is onvoldoende om te concluderen dat verweerder in redelijkheid geen medewerking had mogen verlenen aan vergunningverlening.

Strijdigheid met de redelijke eisen van welstand

14. Eiseres heeft zich in beroep op het standpunt gesteld dat niet voldaan wordt aan de redelijke eisen van welstand, zoals omschreven in de welstandsnota "De Schoonheid van Amsterdam 2013". Eiseres verwijst hierbij naar de door haar ingebrachte second opinion van de Commissie Welstand en Monumenten Midden Nederland van 16 oktober 2013. Het gebied heeft het welstandsniveau 'Bijzonder (sterk)'. Daarom mogen, op basis van in de welstandsnota opgenomen algemene criteria, eisen gesteld worden aan de bijdrage die het ontwerp levert aan de kwaliteit van de omgeving en eisen aan de kwaliteit van het bouwwerk zelf. Omdat sprake is van een zogenaamd 'scharnierpunt' kan volgens eiseres tevens getoetst worden aan de impact van het object op het aangrenzend gebied (Plan Zuid). Eiseres is van mening dat de reclamezuil veel te groot is en uitgevoerd in materialen die niet in samenhang staan met de omgeving. De reclamevitrine is daardoor detonerend en zal worden beleefd als een storend grafisch vlak dat visueel zal concurreren met de bestaande onderdelen op de achtergrond, die vanuit het zuiden gezien worden gevormd door het aangrenzend gebied "Plan Zuid" en de bouwwerken en beeldhouwwerken die onderdeel zijn van de brug over het Zuider Amstelkanaal.

15. De rechtbank overweegt allereerst dat ten tijde van de beslissing op bezwaar van kracht was het welstandsbeleid, neergelegd in de welstandsnota "De Schoonheid van Amsterdam 2013". Echter, in bijlage 1 bij deze welstandsnota staat onder punt 2 het 'overgangsrecht aanvragen omgevingsvergunning' beschreven. Hieruit volgt dat op een aanvraag om vergunning voor het bouwen, ingediend vóór het tijdstip van inwerkingtreding van deze nota, alsmede op enig bezwaar of beroep, ingesteld tegen een beslissing over een dergelijke aanvraag, de criteria en regels van toepassing blijven zoals die luiden op het tijdstip waarop de aanvraag werd ingediend. De aanvraag dateert van 13 september 2012, derhalve van vóór de inwerkingtreding van deze nota, zodat ten aanzien van onderhavige vergunning het welstandsbeleid, neergelegd in de welstandsnota "Zuideramstel" uit 2009 van toepassing is. Hetgeen is overwogen in de door eiseres aangehaalde uitspraak van de Afdeling van 6 maart 2013, ECLI:NL:RVS:2013:BZ3381, maakt dit niet anders, nu het verweerder vrij stond om bij de vaststelling van nieuw beleid overgangsrecht op te nemen ten aanzien van aanvragen die zijn gedaan onder het oude beleid.

16. De rechtbank concludeert dat voor zover in de door eiseres ingediende second opinion van de commissie Welstand en Monumenten Midden Nederland van 19 maart 2013, aangevuld op 16 oktober 2013, is getoetst aan de welstandsnota "De Schoonheid van Amsterdam 2013" dan wel aan algemeen gangbare welstandsuitgangspunten welke niet zijn vastgelegd in de voor de onderhavige zaak geldende welstandsnota, aan dat advies niet de door eiseres gewenste waarde kan worden gehecht.

Gekeken moet immers worden of eiseres, met haar tegenrapport, aannemelijk heeft gemaakt dat het welstandsadvies dat verweerder heeft gehanteerd, gebrekkig tot stand is gekomen of niet-concludent of innerlijke tegenstrijdig is. Als beleidskader voor de welstandstoets heeft te dienen de welstandsnota "Zuideramstel". Anders dan wellicht in de nota "De schoonheid van Amsterdam 2013", biedt de welstandsnota Zuideramstel geen handvatten voor het betrekken van de impact van de reclamevitrine op aangrenzend gebied. Hetgeen in de second opinion daarover is opgemerkt behoefde voor verweerder dan ook geen aanleiding te vormen zijn standpunt over de welstand te wijzigen.

17. De rechtbank overweegt verder dat de Welstandscommissie bij zijn beoordeling uit moest gaan van de beoogde locatie en de vormgeving van het bouwwerk zoals deze uit de aanvraag blijken. De planologische inpasbaarheid is, gelet ook op de ontheffing van de strijdigheid met het bestemmingsplan, bij de welstandstoets een gegeven. Aan het uiterlijk van de reclamezuil zelf kunnen en hoeven geen nadere eisen worden gesteld door de Welstandscommissie, nu het aanpassen van het (standaard uitgevoerde) uiterlijk geen reële optie is. Beoordeeld moest dan ook worden of deze zuil op deze plek zou voldoen aan de redelijke eisen van welstand, met inachtneming van de criteria, volgend uit de geldende welstandsnota.

18. Ten aanzien van het standpunt van eiseres dat de reclamevitrine niet past in het straatbeeld, omdat het object beleefd zal worden als een storend grafisch vlak dat visueel zal concurreren met de bestaande onderdelen op de achtergrond, overweegt de rechtbank als volgt. De reclamevitrine staat niet in de stedenbouwkundige zone A, maar precies tussen de vleugels van een modernistisch kantoor- en woongebouw. Verweerder heeft in redelijkheid het advies van de welstandscommissie kunnen volgen waarin is geconcludeerd dat de reclamezuil niet detoneert bij deze architectuur. Voor zover eiseres zich nog op het standpunt stelt dat de zichtlijn wordt verstoord naar het aangrenzend gebied "Plan Zuid" en de bouwwerken en beeldhouwwerken die onderdeel zijn van de brug over het Zuider Amstelkanaal, overweegt de rechtbank dat deze argumenten, zoals hiervoor onder rechtsoverweging 16 is overwogen, voor verweerder geen aanleiding hoefden te vormen het welstandsadvies niet te volgen. Het effect van de zuil op een ander, naastgelegen plangebied behoefde immers geen rol te spelen in de waardering. Evenmin heeft verweerder betekenis toe hoeven kennen aan een andere (eigen) waardering van het bouwwerk in de second opinion, nu dat niet kenbaar is gebaseerd op een uitleg van het relevante welstandsbeleid, maar dit veeleer een kwestie van smaak lijkt te betreffen.

19. De rechtbank is dan ook van oordeel dat verweerder het welstandsadvies heeft kunnen volgen. Van strijd met de redelijke eisen van welstand is dan ook niet gebleken. De door eiseres ingediende second opinion maakt dit niet anders.

20. Gelet op het vorenstaande heeft verweerder, na heroverweging in bezwaar, op goede gronden vastgehouden aan de verleende omgevingsvergunning. Het beroep zal dan ook ongegrond worden verklaard.

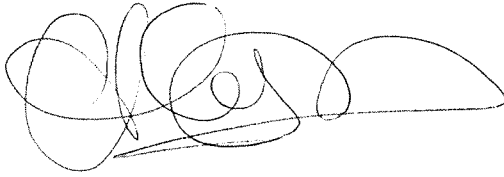
21. Voor een proceskostenveroordeling of vergoeding van het griffierecht bestaat geen aanleiding.

Beslissing

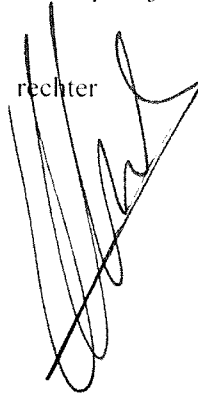
De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. P.H.A. Knol, rechter, in aanwezigheid van mr. C. Heijnen, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 16 juli 2014.

griffier

rechter

Afschrift verzonden aan partijen op: 16 JUL 2014

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen zes weken na de dag van verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

Als hoger beroep is ingesteld, kan bij de voorzieningenrechter van de hoger beroepsrechter worden verzocht om het treffen van een voorlopige voorziening of om het opheffen of wijzigen van een bij deze uitspraak getroffen voorlopige voorziening.

Voor kopie conform,
de griffier van de Arrondissements-
rechtbank Sector Bestuursrecht
te Amsterdam